

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10446/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ана Јовановић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“, чији су пуномоћници адвокати Србољуб Стефановић, Срђан Арсић и Јелена Заов Митровић, сви из ..., ради службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2143/24 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2143/24 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2143/24 од 16.04.2025. године, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П 3412/22 од 19.02.2024. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за успостављену стварну службеног преласка далековода јачине 400 кв ТС НИШ 2 – ТС ЛЕСКОВАЦ 2, као део далековода 400 кв ТС Ниш 2 – граница Македоније, на к.п. бр. ... уписана у ЛН ... КО ... која је успостављена на укупној површини од 2476 м², сходно уделу тужиље од 1/6, исплати износ од 84.225,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2024. године до исплате и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.419,00 динара.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде благовремену ревизију изјавио је тужени са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцу накнаде због конституисаног права законске стварне службености провођењем преко парцеле тужиње проводника далековода у корист туженог. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, будући да правно схватање изражено у нижестепеним одлукама по питању правне природе накнаде због проласка надземних електроенергетских водова и одређивања њене висине не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године. Правилно је одбијен и приговор застарелости потраживања јер рок застарелости од 10 година прописан чланом 371 ЗОО почиње да тече од дана издавања употребне дозволе, као дана законског стављања у функцију далековода чије жице прелазе преко земљишта у својини тужиоца, и није истекао до дана подношења тужбе.

Имајући у виду наведено, као и да тужени у ревизији не указују на другачије правноснажне одлуке другостепених судова или Врховног суда, то нису испуњени услови да се ревизија туженог сматра посебном, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП предвиђено је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.07.2022. године. Вредност предмета спора је 84.225,00 динара. Како вредност предмета спора не прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења иницијалног акта, ревизија туженог је недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић